

## **Biblická hodina – 27.11.2025**

Suspírium: „Počul som reč, ktorú som nepoznal: „Sňal som mu bremeno z pliec a ruky zbavil ťažkého koša. V súžení si ma vzýval a vyslobodil som ťa,...“ (Ž 81,6b-8) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 176.: „Spasiteľu, Kriste nášš...“

Modlitba: Keď sme v najväčších problémoch a nevieme, ako ďalej, a sme neustále v pochybnostiach; keď nedostávame ani pomoc, ani dobrú radu – vtedy je naším jediným útočiskom obrátiť sa na Teba o vyslobodenie zo strachu a starostí, verný Bože náš. Tvoj živý Duch v nás prebúdza túžbu, ktorá poukazuje na Tvoje milosrdenstvo a pomáha nám v našej najväčšej núdzi. Bieda je zjavná, sme červíci vlastnej doby a preto prichádzame dnes pod Tvoje humno, aby si zveľadil. Daj nám vidieť, ako sa z noci odvíjajú zaslúbenia a nádej hovorí ako melódia a s radosťou znie naše aleluja, aby sa náš smútok premenil na radosť, náš žiaľ na plesanie, lebo keď na naše životy padne tma strachu a úzkosti, vtedy Kristus, Pomocník a Pastier, vstúpi do našej bytosti ako Slnko, ktoré prichádza ako nové svetlo. Príď, Pane, a pomôž nám. Naprav nás. Namiesto zúfalstva nám daj dôveru, silnú vieru a nádejnú budúcnosť. Nauč nás, čo je napísané v Tvojom Slove, a vpíš to do našich srdc, aby sme boli mláťačky, ktoré poukazujú iba na Tvoju pravdu v Ježišovi Kristovi. Nauč nás prehovoriť o Tvojej štedrosti, láske a živote, aby aj iný počuli, videli, pochopili, že si jediný pravý Boh. Skrze Krista vypočuj nás. Amen.

Biblický text: **Kniha proroka Izaiáša 41. kapitola:** „Odmlčte sa predou mnou ostrovy, nech si národy obnovia svoju silu, nech sa priblížia a povedia: „Spoločne chceme predstúpiť pred súd.“ Kto vzbudí od východu toho, ktorému ide na každom kroku v ústrety víťazstvo, ktorý si podrobí národy a podmaní kráľovstvá, a ktoré jeho meč premieňa na prach a jeho luk ich rozmetá ako slamu? Prenasleduje ich, nerušene postupuje, jeho nohy akoby nechodili po ceste. Kto to vykonal a spôsobil? Ten, čo od začiatku povoláva pokolenia, ja, Hospodin, som prvý a budem aj s poslednými — ja som to! Ostrovy to videli a zhrozili sa, končiny zeme sa trasú, približujú sa a prichádzajú. Každý pomáha svojmu blížnemu a svojmu bratovi hovorí: „Buď silný!“ Kováč posmeľuje zlatníka a zlatotepec hovorí o spoji tomu, čo kuje na nákovce: „Je dobrý!“ Modlu upevnil klincami, aby sa nekývala. Ty však, Izrael, môj služobník, Jákob, ktorého som si vyvolil, potomstvo Abraháma, môjho miláčika, ktorého som priviedol z končín zeme, teba som povolal z najvzdialenejších končín a povedal som ti: „Ty si môj služobník, teba som si vyvolil a nezavrhol.“ Neboj sa, veď som s tebou, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, veď ťa podporiam spravodlivou pravcou. Hľa, zahanbia sa a na posmech vyjdú všetci, čo sa zlostia

na teba a v ničotu sa obrátia a zahynú tí, čo majú s tebou spor. Budeš ich hľadať, ale nenájdeš tých, čo sa s tebou hádajú, v ničotu a márnosť sa premenia tí, čo broja proti tebe. Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a hovorí ti: „Neboj sa, ja ti pomáham. Neboj sa, červík Jákob, chrobáček Izrael! Ja ti pomáham,“ znie výrok Hospodina, „tvoj vykupiteľ je Svätý Izraela.“ Hľa, urobím z teba mlátiaci smyk, nový a s mnohými ostrými zubmi, rozdrvíš a rozmlátiš vrchy a pahorky premeníš na plevy. Preoseješ ich, vietor ich uchytí a víchrica ich rozmetie. Ty však budeš stále plesať v Hospodinovi, budeš sa chváliť Svätým Izraela. Biedni a chudobní hľadajú vodu, a niet jej. Ich jazyk vysychá od smädu. Ja, Hospodin, im odpoviem, ja, Boh Izraela, ich neopustím. Na pustých úbočiach vytvorím rieky a uprostred údolia pramene, púšť zmením na jazero a vyprahnutú zem na vodné žriedla. Na púšti zasadím céder, akáciu, myrtu a olivu. V stepi zasadím cyprus, platan a spolu s nimi jedľu. Nech vidia a spoznajú, nech uvažujú a pochopia všetci dovedna, že to urobila Hospodinova ruka a Svätý Izraela to stvoril. „Predneste svoj spor,“ hovorí Hospodin, „predložte svoje dôkazy,“ hovorí kráľ Jákoba. Nech predstúpia a nech nám oznámia, čo sa má stať! Oznámte, čo bolo na začiatku, a vezmeme si to k srdcu, nech spoznáme ich koniec; alebo nám zvestujte, čo príde! Oznámte, čo príde v budúcnosti, a tak spoznáme, že vy ste bohovia! Urobte niečo dobré alebo zlé, budeme sa spolu triasť a báť. Hľa, vy ste menej ako nič, a vaše dielo je nanič, ohavný je ten, čo si vás volí. Vzbudil som ho od severu a on prišiel, od východu slnka bol povolaný v mojom mene. Pošliape vladárov ako blato, ako hrnčiar šliape hlinu. Kto to oznamoval od začiatku, aby sme to vedeli, a oddávna, aby sme povedali: „Má pravdu?“ Veď nik to neoznámil, nik to nezvestoval, nik nepočul vašu reč. Ako prvý som hlásal Sionu: „Hľa, tu sú!“ A Jeruzalemu dám hlásateľa radostnej zvesti. Hľadím, a niet nikoho, niet medzi nimi radcov, aby odpovedali, keď sa ich opýtam. Hľa, všetci sú ničota a ich skutky sú ničím, prázdny vietor sú ich uliate sochy.“

**1-7. verše:** Biblia dáva viacvrstvovú odpoveď, ktorá však stále na to isté ukazuje: Boh existuje od večnosti. Prvé veľké tvrdenie Písma Svätého je, že Boh je sám začiatkom. „**Na počiatku stvoril Boh nebo a zem.**“ (IMojž 1,1) „**Od vekov až naveky si ty, Bože.**“ (Ž 90,2) Aj Izaiáš na tejto myšlienke stavia: keď sa Boh pýta: „Kto toto učinil?“, vedie národy k tomu, aby pochopili, že jedine On je ten, Ktorý pôsobí od samého začiatku. Teda Slovo Božie a zaslúbenia sú platné. Božie Slovo je realitou, ktorá trvá od večnosti. „**Slovo Hospodina zostáva naveky.**“ (Iz 40,8) Aj stvorenie sa udialo skrze slovo: „A Boh povedal... a stalo sa.“ (IMojž 1) To je zvlášť zdôraznené: oproti rozpadajúcej sa moci národov je Božie slovo jediná nemenná skutočnosť. Hospodinova vláda nad dejinami ničí všetko, čo mu odporuje. Otázka pre jednotlivé národy znie: kto hýbe kráľmi? Kto uvádza dejiny do pohybu? Odpoveď: Boh riadi priebeh dejín „od počiatku“. „**Ja som prvý a ja som posledný.**“ (Iz 41,4) Orientačným bodom je Pán. Východiskom je Hospodin.

Aj Kýra drží na svojom mieste: jeho moc je skutočná, ale nie je Pánom, iba nástrojom. „**Od pradávna**“ trvá aj svet tak, ako ho Boh usporiadal: poriadok stvorenia, dôstojnosť človeka, prisľúbenie zmluvy, ktoré sa začalo už pri Abrahámovi. V očiach Izaiáša Boh volá národy, aby sa na toto obrátili späť: nie vystupujúci kráľ je pevný bod, ale Stvoriteľ, ktorý koná od samého začiatku. Božia existencia od pradávna hýbe nami. Božie nemenné slovo a prisľúbenie sa uskutočňuje. Božia vláda v dejinách je zjavná. Poriadok a zámer Hospodinov je jednoznačný. Preto prorok Izaiáš volá národy, aby rozpoznali: nie Kýros, nie ríše, ale **večný Boh** je ten, Ktorý nesie dejiny od začiatku a v ktorom môžu nájsť skutočné obnovenie svojej sily. **Čo to znamená v každodennom živote?** Ak žiješ pod vedením „malého kráľa, panovníka“, nemusíš sa ho báť. Nemá nad tebou absolútnu moc. On nenapísal tvoj príbeh. On nestojí na začiatku a nebude ani na konci. Boh ňa vidí a nedovolí, aby sa človek stal твоjím bohom. Ak si niekedy ty sám tým „malým kráľom“, Boh takto raz za čas hovorí každému z nás do duše. Dovoľ, aby Božie otázky z teba zložili na mieru ušitý božský „kabát“. Uvedom si: môžeš viesť, riadiť, rozhodovať, ale nie si Pán. Tvoja moc je dočasná a je daná na službu. Vedenie bude zdravé vtedy, keď vieš, že aj ty si len človek, nad ktorým stojí prvý a posledný. On jestvuje.

**8-20.verše:** Izrael sa v týchto veršoch javí ako božský nástroj. Tak ako bol Kýros nástrojom v Božích rukách, taký je aj malý a nepatrný Izrael vyvolený. Po „mocnom nástroji“ (Kýros) Boh „vdýchne svojho Ducha“ do vlastného ľudu dáva mu nový život a spokojné poslanie. Máličko, nepatrné... nie je prekážkou, ale pozadím Božieho diela. Myslíme si, že nie sme schopní ani toho, ani tamtoho. Nemáme a nebola nám daná charizma. Božské posolstvo pre Izrael je jasné: „Neboj sa!“ V tejto krátkej časti je povzbudenie vyslovené až sedemkrát – záruka úplnosti, Božej istoty. Posolstvo siedmich opakovaní znie: Boh pripravuje pre svoj ľud úplný, dokonalý odpočinok. On je väčší ako tvoj strach. Jeho praktický preklad do života je tento: „Pokoj Vám! Buď a zostaň kľudný. Boh ňa podrží. Hospodin ňa nosí v náručí. Orlie krídla sú skutočnosťou i v beznádeji.“ Koľkokrát zabudneme, stratíme odvahu, padneme a vzdáme sa? Základom Božej prozreteľnosti je spomienka. Boh pripomína svojmu ľudu: „Abrahám bol mojím priateľom od detstva.“ Identita veriaceho nepochádza zo súčasného stavu, ale z dlhej histórie Božej vernosti. Toto uvedomenie je základom nebojácneho života. Nebojácne bytie je realitou. Čo znamená Božie „Neboj sa!“ v každodennom živote? Pomoc, Boh aktívne zasahuje do našich situácií. Nenecháva nás samých v jednotlivých životných príbehoch. Hľadá nás svojím Slovom, podporuje svojím Duchom útechy, Obhajcu nám robí. Po druhé je našou podporou – „sila Jeho pravice“ nie je abstraktný pojem, ale udržiavajúca prítomnosť. Po tretie premena – Boh premieňa chrobáčka, hrst, „červíka“ na užitočný nástroj. Aké je poslanie Izraela? Mlátiť. Môžu sa stať mlátiacim nástrojom, užitočným nástrojom v rukách

silného roľníka na oddelenie pšenice od neužitočných pliev. GIDEÓN (Sdc 6,11) A RÚT (Rút 2,17) mlátili jačmeň a pšenicu v Písme Svätom. Izrael je mlátiacim nástrojom v Božích rukách: jeho úlohou je oddeliť pravdu od lži. Mlátenie nie je veľkolepé, ale nevyhnutné dielo v živote vyvolených. Jeho praktický ekvivalent: hovoriť pravdu, postaviť sa na nohy, opakovať ju, aj keď sa zdá byť „neprijateľná, alebo už otestovaná“. Duchovné mlátenie: znova a znova prijímať Slovo Božie, žiť s Ním, hovoriť o Ňom a nepremeškať ani jednu príležitosť. Veriaci môže byť malým, ale cenným nástrojom v očiach Pána. Život veriaceho môže byť v očiach sveta terčom posmechu, ale v Božích rukách je to cenný a zmysluplný nástroj. Aj zdanlivo bezvýznamný život môže niesť neustále Božie zámery, ak je poslušný. Veríš tomu, drahý brat? Keď sa píše o Izraeli, je to také jasné... Ale keď si to čítaš vo vzťahu k sebe samému, je to naozaj tak? Ochranca Izraela je Svätý Izraela. Nedotknuteľný, ale predsa zjavný. V Kristovi stále na blízku. V pôsobení Ducha Svätého neustále v službe. Služobník to pociťuje, lebo zmena nastane.

**21-27. verše:** Iba Hospodin je Boh... Ste bohovia? Akým Pánom je náš Boh? Akými bohmi sú páni pohanských národov? Bohovia pohanského sveta sú v prvom rade nečinní. Nemajú ruky ani nohy, ani silnú ruku, a ani mocnú pravicu. Sú bez života, nepozdvihli nič a nikoho. Po druhé, sú nemí, nemajú hlas, žiadnu inteligentnú reč nevyslovia, nevychádza z nich ani jeden živý tón. Vyznačujú sa mlčaním. Nič nehlásajú, nič nehovoria, nikto nepočul ich slová. Koľko márnosti. Márnosť celého života. Koľko takýchto idolov má dnešná generácia? Smartfón, s ktorým sa môže rozprávať. Virtuálny spoločník, ktorý je jedným z nás. Imaginárny priateľ, ktorý cíti a myslí rovnako ako ja. Ale to nie je realita. V Na jednej prednáške o umelej inteligencii som počul: „Nehľadáme dokonalého človeka, ale dokonalý vzťah.“ Medzitým žijeme vo svete úplnej osamelosti. Jeme vo vytvorenej virtuálnej komunite, deti sa bez telefónu ani nedopliaza k stolu, pijeme vo vytvorenej virtuálnej komunite. Áno, dospeli sme do bodu, keď je všetko virtuálne, všetko je ilúzia, ako kedysi bohovia pohanských národov. Kresťan musí byť ničiteľom ilúzií. To je skutočný Boh. Ničiteľ ilúzií. Boh strháva závoj z tichých modiel. Nič. Človekom vytvorení niktoši. Nikto nič, to je boh pohanov. Pán nás vŕhať do reality, aby sme videli, že pohanským národom niet nikoho, kto by pomohol. Zdá sa, že vládnu, sú vzdelaní, majú kone a dokonca aj ich autá majú konské sily, aké sme nikdy predtým nevideli, ale sú chromí a nemí, pretože všetko sa mení v mihnutí oka. Vo svete „ničoho“ niet slova, reči, dialógu, a predsa Ježiš hovorí: *„Ja som to — ten, čo sa rozpráva s tebou.“* (Jn 4,26) Skutočný spoločník, skutočný priateľ, skutočný brat neodvracia, ale stáva sa darom v biede. Izrael sa nemá čoho báť, pretože iba Pán je Boh. On je Všemohúci. Vo svete ničoho je Spasiteľom Ježiš Kristus. Ježiš dokáže vyhnáť ducha nemoty. Pán dokáže odstrániť paralyzovaný stav duše i tela. Nie sú bohmi. Nie sú pánmi. Nie sú štítni. Nie sú orgánmi, ktoré poskytujú ochranu. Nič a

nikto ich nepočuje a nikto neprežíva ich činy. Stvoriteľom dokonalého vzťahu je Pán, ktorý prehovoril a učinil všetko, čo povedal. Nie sú obdivuhodnými radcami, nie sú silnými Bohmi, nie sú kniežatami pokoja. Nie sú, lebo nejestvujú. Sú ako vietor. Nemajú nič dočinenia so skutočným a úplným životom.

Biblický text: Skutky apoštolov 19. kapitola 8-22. verše: „Pavol vošiel do synagógy, kde smelo hovoril; tri mesiace viedol s nimi rozhovory a presviedčal ich o Božom kráľovstve. Keď sa však niektorí zatvrdzovali, odmietali veriť a pred zástupom potupovali učenie, opustil ich, oddelil učeníkov a každý deň viedol rozhovory v Tyranovej škole. Toto trvalo dva roky, takže všetci, čo bývali v Ázii, Židia i Gréci, počuli Pánovo slovo. Boh konal skrze Pavla neobyčajné mocné činy. Preto ľudia donášali chorým šatky a zástery, ktorými sa dotkli jeho tela; a neduhy ich opúšťali a zlí duchovia z nich vychádzali. Aj niektorí potulní židovskí zaklínači sa pokúšali vysloviť meno Pána Ježiša nad tými, čo mali zlých duchov, a hovorili: „Zaklínam vás za pomoci Ježiša, ktorého hlása Pavol.“ Robili to siedmi synovia istého Skevu, židovského veľkňaza. Ale zlý duch im odpovedal: „Ježiša poznám, aj o Pavlovi viem, ale kto ste vy?“ A človek, v ktorom bol zlý duch, sa na nich oboril, zmocnil sa dvoch z nich a tak ich dobil, že ušli z toho domu nahí a doráňaní. O tejto udalosti sa dozvedeli všetci Židia i Gréci, čo bývali v Efeze; na všetkých doľahla bázeň a zvelebovali meno Pána Ježiša. Prichádzali mnohí z tých, čo uverili, vyznávali a priznávali sa k svojim skutkom. Ba viacerí z tých, čo sa zaoberali čarami, podonášali knihy a pred očami všetkých ich pálili. Keď zrátali ich cenu, vyšlo im päťdesiatisíc strieborných. Takto Pánovou mocou slovo rástlo a mocnelo. Po týchto udalostiach sa Pavol rozhodol v Duchu, že prejde cez Macedónsko a Achájsko a pôjde do Jeruzalema. Povedal si: „Pobudnem tam a potom sa musím pozrieť aj do Ríma.“ Do Macedónska poslal dvoch zo svojich pomocníkov, Timoteja a Erasta, no sám ostal istý čas v Ázii.“

### **1. Pavol je vytrvalý, ale nie tvrdohlavý – zodpovednosť za miesto služby (verše 8–10)**

Pavol podľa svojho zvyku začína vyučovať v synagóge, pretože tam najskôr osloví Židov a bohabojných pohanov. V Efeze sa však po čase svedectvo stáva nepokojným, objavuje sa nepriateľstvo a to bráni čistému ohlasovaniu Božieho kráľovstva.

#### **Pavlov príklad je dôležitý:**

- Neviaže sa za každú cenu na zaužívané miesto.
- Mení pôsobisko, pretože slová milosti sú hodné toho, aby zaznievali v nerušenom prostredí.
- Služba si niekedy vyžaduje odvážne rozhodnutie a zmenu smeru – tak ako urobili Mojžiš, Dávid či Daniel vo svojej situácii.

**Posolstvo pre nás:** Nejde o pohodlie, ale o dôstojnosť Slova Božieho. Sme ochotní aj my zmeniť miesto, spôsob alebo čas, aby evanjelium mohlo znieť čisto? **Tyranova škola sa stáva miestom pre zvestovanie evanjelia kríža.** Pavol sa presťahuje do miestnosti pohanského učiteľa a dva roky tam pravidelne vyučuje. Zázrak sa nedeje v Artemidinom chráme, ale v obyčajnej škole pohana. Otvárame svoj dom službe evanjeliu? Znie Božie Slovo pravidelne v našej domácnosti a rodine?

## **2. Boh robí služobníka schopným (verše 10–12)**

Počas dvoch rokov služby Pavol a jeho spolupracovníci využívajú priaznivý čas. Zdrojom ich schopnosti nie sú ľudské kvality, ale Božia moc (IIKor 3,5–6). Ježišove slová (Jn 14,11–12) sa napĺňajú – cez Pavla sa dejú zázraky. Bežné predmety – zásterky, šatky – sa stávajú nástrojmi, lebo Boh môže použiť čokoľvek, aby zjavil svoju milosť. Zázraky však neukazujú veľkosť služobníka, ale Božiu slobodu a Hospodinovu moc. Živá viera sa prejaví tam, kde človek koná v Ježišovom mene aj vtedy, keď sa cíti slabý.

## **3. Falošné napodobňovanie verzus skutočné poverenie (verše 13–16)**

Nečistý duch rozpozná, kto nesie skutočné Božie poverenie a kto len napodobňuje vonkajšie prejavy. Skevovi synovia túžia po moci, ale bez poznania Krista – a preto sú zahanbení. **Drahí bratia a milé sestry!** Ježišovo meno nie je zaklínadlo. Božia moc nie je daná na budovanie ľudskej prestíže. Skutočný služobník nenapodobňuje, ale čerpá z Krista a prináša uzdravujúcu a obnovujúcu silu. Z čoho čerpám ja, a z čoho čerpáš ty? Zo svojej vlastnej sily alebo z vnútorného poverenia zakoreneného v Kristovi?

## **4. Obrátenie je úplný obrat – spálenie okultných praktík (verše 17–20)**

Strach, ak je to bázeň pred Bohom, môže byť budujúci: efezskí veriaci si uvedomili, že nemôžu žiť ako predtým. Preto spálili knihy a predmety spojené s mágiou – aj za cenu veľkej finančnej straty. Obrátenie nemôže byť čiastkové. Nemôžu zostať „červené nite“, poverky, pornografické návyky a okultné praktiky. S Božou svätosťou sa nemožno zahrávať; On je „stravujúci oheň“. IKor 3,12–13 pripomína: zachová sa len to, čo skutočne patrí Bohu. Čo je v našom živote ešte „na spálenie“? Čo ešte nesieme so sebou, hoci by sme sa toho mali zanechať?

## **5. Budúcnosť vedená Svätým Duchom (verše 20–22)**

Pavol plánuje ďalšiu cestu: Macedónia, Achája, Jeruzalem, Rím a napokon Hispánia. Sú to veľké plány, ale nepochádzajú z jeho vlastnej ambície – formuje ich Boh Duch Svätý. Kresťanský život nie je bezcieľne unášanie, ale smer, ktorý určuje Boh. Plánovanie je súčasťou poslušnosti, ale Boh Duch Svätý rozhoduje, kde bude ďalšia zastávka.

### **Zhrnutie:**

- **Evanjelium je hodné toho, aby zaznievalo čisto a nerušene.** → Niekedy to vyžaduje zmenu miesta, zvyku či postoja.
- **Boh robí služobníka schopným.** → Slabosť nie je prekážkou, ak kráčame v Kristovej moci.
- **Veľký rozdiel je medzi skutočným poverením a falošným napodobňovaním.** → Služba nie je rola, ale vnútorná realita.
- **Obrátenie znamená radikálne zanechanie starého života.** → Všetko, čo nie je Kristove, patrí do ohňa.
- **Budúcnosť píše Boh Duch Svätý.** → Našou úlohou je poslušnosť; On vedie naše kroky.

### Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

### Modlitba Pánova

Požehnanie: „Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lk 11,13) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 439: „Duchu Svätý, príd už príd...”

## **Martin Braxatoris – Otvárame**

Otvárame, Pane Kriste,  
z Tvojej lásky iste, iste,  
v Tvojej cirkvi nový rok,  
v Tvojom mene – prvý krok,  
a Tvoj hlas nám sladko hlása:  
„Kráľ tvoj k tebe uberá sa . . .“

Otvárame srdca brány:  
vojdi, Kráľu požehnaný!

Otvárame dokorán:  
vojdi, Boh náš a Pán!

Vyslyš naše lkavé hlasy:  
vojdi, Kriste, Darca spásy!  
Rozožen tmy, čo nás halia,  
ulieč rany, čo nás pália,  
vyčisť hriechov našich kvas,  
ľud svoj vyvýš, zveleb, spas,  
cestou spásy neomylnou  
ved' nás k nebu rukou silnou!